

veiebragte, ved Forordningen af 2den August 1820, 20de Juli 1821 og 21 Juli 1822 en extraordinære Kornleverance blev paabuden, og dette ffete til Lættelse for vedkommende Skatydere, blev det af Rentekammeret anseet for rigtigst, under de daværende Forhold, at lade det berøve med Forslag til Repartition af en yderligere Skat, hvilken Betragtningssmaade i en endnu højere Grad blev gjældende, efterat ved Forordningen af 23de Januar 1823 en treaarig Eftergivelse af 400,000 Rbd. af Landstatskattens Beløb var bevilget, og senere Eftergivelsen blev fornyet. Siden 1819 havde saaledes ingen Repartition fundet Sted af Fourageskatten eller Marschpenge, eller Afgiften til Døvsomme-Institutet, men hvad der hertil skulde have været udbrødt ved Repartition paa Hartkornet, var afholdt af Statskassen. Det samme havde ogsaa været Tilfælde med adskillige Udgifter til den senere ophævede Rystmilice-Indretning, hvilke Udgifter ifølge Kongelige Resolutioner af 14de og 23de October 1808, bestjendtgjorte ved Cancellie-Promemorier af 1ste og 4de November 1808, skulde erstattes Statskassen ved Repartition paa alt Hartkorn, saavel privilegeret som upriviligeret. Den sidste Repartition, som i Henseende til disse Udgifter har fundet Sted, blev bestemt ved Kongelig Resolution af 6te August 1813 og angik de Udgifter, som vare medgaaede til den 30te Juni i samme Aar, men efter den Tid er Intet hertil blevet repareret.

De her ommeldte for den forbigangne Tid indtil Udgangen af 1831 henstaaende Repartitionsbeløb bestaaer i det Hele af følgende Summer:

1) for Fourage til Land-Militair=Staten .....	374,039 Rbd. 16 $\frac{1}{2}$	Sk. Sølvs og 702,768 Rbd. 43 $\frac{1}{2}$	Sk. S. T.
2) for Marschpenge til Landsoldaterne i Dannemark .	3,675 — 80 — —	og 154,077 — 75 $\frac{1}{2}$	— — —
3) for Døvsomme Institutet i Kjøbenhavn .....	40,809 — 19 $\frac{1}{5}$	— — og 10,000 — "	— — —
4) for Rystmilice-Indretningen .	12,605 — 29 — —	og " — "	— — —
	<hr/>		
	431,129 Rbd. 48 $\frac{7}{10}$	Sk. Sølvs og 866,846 Rbd. 22 $\frac{3}{4}$	Sk. S. T.

eller naar Sølvs og Sedler og Legn sættes lige i alt liig circa 1,297,976 Rbd. Af dette Beløb vilde Fouragebefordningen alene være falden det upriviligerede Ager- og Engs-Hartkorn til Last; Marschpengene tillige det upriviligerede Skov- og Mølleffylde, halvt mod Ager- og Engs-Hartkorn; Bidragene til Døvsomme-Institutet og til Rystmilice-Indretningen alt saavel privilegeret som upriviligeret Ager- og Engs-Hartkorn, og halvt herimod Skov og Mølleffylde.

Ved Kongelig Resolution af 1ste August 1832 og Forordningen af 15de September næstefter blev det bestemt, at bemeldte Summer skulde her staae uopkrævede endnu i nogen Tid, og navnlig indtil Eftergivelsen i Landstat, der da var bevilget for 3 Aar, var udløben, og senere er i Forbindelse med Landstats=Eftergivelsen bestemt, at oftnævnte Summer skulde, saalænge den til enhver Tid bevilgede Eftergivelse varede, henstaae ukrevede, hvad der senere under 18 Marts 1849 blev bestemt for 1849.

Da de omhandlede Beløb hvile med forffjellig Størrelse paa det hidtil privilegerede og upriviligerede Hartkorn, hvad der efter Hartkornets lige Betsatning ikke passende kan finde Sted, og da Forfuddene ere fra 18 til 36 Aar gamle, samt endeligen da Landstats=Eftergivelsen, i Forbindelse hvormed Spørgsmaalet om disse Beløb bestandigen var afgjort, eftertiden falder bort, som saadan, er det anseet rigtigst nu ogsaa at tage endelig Bestemmelse om oftnævnte Beløb, og er det derhos fundet rettest, at Kræv herpaa aldeles frafaldtes. Hvorvel nemlig Statskassens Ret til de tilgodeberegnelige c. 1,300,000 Rbd. kan synes formelt, forvaret ved de aarlige Forordninger om Landstats=Eftergivelsen, turde det dog ikke være hævet over Tvivl, om dette Tilgodehavende nu virkelig statsretlig kunde indfordres hos den Klasse Borgere, hvem det særligt angaaer, efterat Regjeringen — og vel at mærke uden no-